

Автобиография Миквоя

Я родился в городе Бина (Аннам) в 1903 г. Отец мой был функционером в аннамитском государстве. Я потерял его когда мне было лет пять -

Тогда же после того моя мать умерла, оставив нас всего в 4 брата и 2 сестры) без какого либо наследства, без и помощи со стороны других, мои старшие братья и сестры разжились искать средств существования -

Ввиду молодости и неспособности к самостоятельной борьбе за жизнь, я и младший брат, мы были приняты своей сестрой, которая успела устроиться как помощн.-санитарн.-сестрой в одной больнице в Хуз (Аннам) - Ее характерные очень скромные, даже тихонька, но с довольно большой работой по городу, и по цене самозабвения, она мне даже вымот-

2

рость учиться в 4 года в начальной школе.
 При окончании учебы в этой школе, я уже
 не считал возможным продолжение учебы,
 по той причине, что моя сестра заболела,
 и переехала на службу, потеряла так ее привычную
 экономическую независимость, ~~но~~ и поэтому
 возможность нам помочь. Но при нека-
 чественной помощи со стороны одного
 старшего брата, и ~~после~~ с содействием
 средствами заработанными за уроки
 мальчишкам, и потом с рекомендацией,
 я успел окончить среднюю школу.
 В 1922 я устроился ~~как~~ ^{учителем} в
 первоначальной школе в Вилке. В
 течение ~~всех~~ четырех годов на службе,
 связался с стоящими на пути революции
 друзьями. Мы обосновали свою революцион-
 ную. Мне тогда пришла в голову мысль
 том, ^{надо} покинуть школу где я имел
 дело только с мальчишками, и приблизиться
 к тем местам которые мне представляли

2)

бы условия для промышленной и
 организационной работы среди масс.
 Я сделался поэтому участником в
 горной промышленности (Зинковская добыча)
 в Ласе. Но вскоре мой козак "Козлик"
 обнаружил у меня "тлючий дух", несмотря на
 то, что я до того еще ничего политического
 в своей революционной работе не сделал.
 Это поведение с того момента по отно-
 шению ко мне с одной стороны, и
 влияние Киммата в средно и немедленно
 оказывающее на меня меня с другой
 стороны заставили меня покинуть
 это место.

Тогда же, с согласием и активной
 содействием и помощью товарищей
 организации, я решил немедленно
 переехать в Китай, надеясь этим
 связываться с азиатскими революцион-
 нерами в Китае и искать вне нашей
 "темной и тесной страны, необходимые

Знаю, лучшие методы работы -
 Пробывал пять месяцев в Китае,
 где я получил предварительное политическое
 образование, путем слушания
 лекций и докладов - я примкнул к
 группе анималистских коммунистов -
 Мне пришлось ~~три~~ ^{четыре} окладными года
 посит ~~на~~ ^в партработу в Шаньдунской
 провинции французской администрации
 нормальном, я должен был бороться
 еще раз в Китае - Мои товарищи
 решили тогда позволить мне на несколько
 времени уехать в мое знание -
 я и был откомандирован в Куньмин
 где я узнал по настоящему. Временем
 (с февр. 1927) - В университете с октября
 1927, я был помощником от партработы
 там, и с окт. апр. 1928 до настоящего
 времени в этом парт. труде

Ленин

М. С. Смирнов

Минск

или Куйбасов парт с 1926г.

5 tháng ở Trung Quốc, tôi đã học được những kiến thức chính trị sơ bộ ban đầu nhờ việc nghe các bài giảng, các báo cáo và bài trình bày. Tôi gia nhập tổ chức cộng sản An Nam.

Tôi được giao nhiệm vụ thực hiện công tác đảng ở Đông Dương. Nhưng bị quân pháp lùng bắt, tôi lần nữa lại phải chạy trốn tới Quảng Châu. Các đồng chí của tôi lúc đó quyết định tạo điều kiện cho tôi tạm thời đi học chuyên sâu nâng cao kiến thức. Tôi được biệt phái tới Kutv. Tôi đã học ở đó cho tới thời gian hiện tại (từ tháng 2 năm 1927). Ở trường Đại học từ tháng 10 năm 1927 tôi là người hỗ trợ – cán bộ tổ chức đảng và từ tháng 4 năm 1928 tới thời gian hiện tại là thành viên của ba đảng

Ký tên Li cơ vây

CÔNG TY TNHH DỊCH THUẬT THĂNG LONG

Đã dịch chính xác phù hợp với nội dung tiếng Nga chụp đính kèm theo

Ngày 18 tháng 12 năm 2006

Người dịch

AvB

Trần Thị Vân Anh

Giám đốc

Trần Văn Lượng

GÓP THÊM MỘT ÍT TÀI LIỆU VỀ
CÔNG CUỘC HỢP-NHẤT CÁC TỔ CHỨC
CỘNG SẢN ĐẦU TIÊN Ở VIỆT-NAM

**CÔNG CUỘC HỢP NHẤT CÁC TỔ CHỨC CỘNG SẢN Ở TRONG NƯỚC
SAU HỘI NGHỊ HƯƠNG-CẢNG VÀ VIỆC TỔ CHỨC
BAN TRUNG ƯƠNG LÂM THỜI ĐẦU TIÊN**

NGUYỄN NGHĨA

BÀI viết này là đề tiếp tục bài viết trước — tôi muốn nói đến công việc thực tế thống nhất các tổ chức cộng sản ở trong nước, và tổ chức ban Trung ương lâm thời đầu tiên. Thành lập các Đảng bộ cộng sản ở các địa phương.

Ở đây có những công việc chính bản thân

tôi đã trực tiếp tham gia và cũng có những công việc mà tôi chỉ nghe thuật lại; vì rằng, như trong bài trước tôi đã thuật rõ, là sau khi hội nghị hiệp nhất bế mạc đã có sự phân công là đại biểu ở đâu thì trở về nơi ấy làm việc, đồng chí Việt và tôi được chỉ định về làm việc ở Nam-kỳ, còn ở Bắc và Trung-kỳ thì do các đồng chí Chi và Trọng phụ trách.

CÔNG CUỘC HỢP NHẤT Ở NAM-KỲ

Chúng tôi lưu lại ở Hương-cảng để hoàn thành công việc hợp nhất trong khoảng thời gian độ vài tuần lễ và thời gian đó đã diễn ra trong dịp tết Canh Ngọ (1930). Từ Hương-cảng về đến Sài-gòn, lên khỏi bến tàu, chúng tôi mua 1 tờ báo hàng ngày xuất bản ở Sài-gòn xem thì hết sức ngạc nhiên và vô cùng cảm xúc trước cái tin khởi nghĩa Yên-bái vừa mới thất bại và đương bị đế quốc Pháp khủng bố đẫm trong bể máu. Chúng tôi bảo nhau: « Cuộc khởi nghĩa thất bại rồi, chúng nó thừa cơ khủng bố dữ để uy hiếp tinh thần cách mạng của nhân dân ta. Phải làm sao đây? »

Chúng tôi nghĩ rằng có lẽ các đồng chí ở Hương-cảng cũng đã hay được tin « khởi nghĩa Yên-bái » rồi, nhưng tin tức của báo chí Hương-cảng hẳn là không đầy đủ. Nên chúng tôi tìm mua tất cả những tờ báo trong nước có đăng tin về cuộc khởi nghĩa Yên-bái thất bại và sự đàn áp khủng bố của địch đương diễn ra, rồi viết một lá thư cho đồng chí Vương báo cáo việc chúng tôi đã về đến nhà binh yên, đồng thời hỏi ý kiến đồng chí về biện pháp ứng phó với tình hình địch khủng bố hiện tại: lẽ nào khoanh tay ngồi nhìn, nhưng tiếp sức cho cuộc khởi nghĩa thì làm thế nào trong khi ta chưa có lực lượng chuẩn bị sẵn? Tất cả báo và thư chúng tôi đã kịp gửi cho con tàu vừa chờ chúng tôi về nước đưa trở ra Hương-cảng.

* * *

Liên sau đó, chúng tôi gặp ban Lâm thời chỉ đạo An-nam Cộng sản để báo cáo lại mọi công việc đã làm và những kết quả thắng lợi đã thu được, đồng thời cũng trình bày về nhiệm vụ mà hội nghị đã giao phó cho chúng tôi về nước để thi hành: mọi người đều cảm động, đều cảm ơn đồng chí Vương, cảm ơn người lãnh tụ sáng suốt và thần tình đã nắm tay những người cộng sản Việt-nam bắt lại về một mối!

Mấy hôm sau, chúng tôi tìm địa chỉ liên lạc được ngay với các đồng chí Đông-dương Cộng sản đảng ở Sài-gòn, chúng tôi trao thư giới thiệu của các đại biểu ở Hương-cảng mà chúng tôi đã mang về đề bàn công việc tiến hành hợp nhất.

Người đại diện cho nhóm Đông-dương Cộng sản đảng ở Nam-kỳ đến gặp chúng tôi lúc này không phải là Bằng-Thống, người mà mấy tháng trước đây đã từ chối không chịu bàn vấn đề hợp nhất do các đồng chí kỳ bộ Thanh niên Nam-kỳ đã đề nghị, mà lại chính là đồng chí Bách tức Ngô-gia-Tự, một trong 3 đại biểu Bắc-kỳ đã bỏ Đại hội thanh niên ở Hương-cảng ra về hồi tháng 5 năm 1929.

Những phút đầu mới gặp nhau, chúng tôi cũng có hơi ngỡ ngàng; nhưng trong chớp lát chúng tôi nhận ra nhau ngay. Quên sao được ấn tượng đã diễn ra trong buổi họp Đại hội Thanh niên!

Thật là sung sướng cho cả ba chúng tôi, những người cách đây chưa đầy 1 năm đã đại biểu cho thanh niên ba kỳ, kéo nhau ra Hương-cảng trốn chui trốn nhủi để họp bàn công việc cách mạng Việt-nam, thể rồi ý kiến bất đồng, xung đột nhau, đả kích nhau kịch liệt cho đến nỗi đi đến chỗ chia rẽ nhau về tổ chức và cũng hầu gần đến chỗ coi nhau như cừ thù! Thế mà rồi hôm nay nhờ có hội nghị hợp nhất thành công, chúng tôi lại được gặp nhau trở lại, trong một căn nhà lá nhỏ hẹp ở xóm thợ thuyền Khánh-hội để siết chặt tay nhau hết sức thân tình, tha thứ cho nhau, xóa bỏ hết những sự ngờ vực chia rẽ thành kiến lẫn nhau để rồi thành tâm thành ý cùng nhau thống nhất phục vụ cách mạng.

Một phút vui sướng kỳ diệu không có tiếng

nói nào tả hết, vui sướng như lại tìm được của quý đã mất, như gương vỡ lại lành, vui sướng đến gần sa nước mắt! Chúng tôi nhìn nhau hồi lâu không nói nên lời và quanh trông mắt cả ba đều ngẩn lệ! Việt tức Châu-văn-Liêm, là người đầu tiên đã làm vỡ tan không khí gần như thiêng liêng ấy bằng những lời bông đùa thường lệ:

«Sao? Đã được chỉ thị gì của thượng cấp chưa? Bây giờ tình sao?».

Bách cũng trả lời một cách thân mật vui vẻ:

«Biết hết rồi! đồng ý tất».

Sau những giây phút cảm động vui sướng ấy chúng tôi cũng báo cáo tình hình cho nhau nghe và bàn kế hoạch tiến hành công việc hợp nhất các nhóm cộng sản ở Nam-kỳ.

TÌNH HÌNH CÁC TỔ CHỨC CỘNG SẢN Ở NAM-KỶ VÀ KẾ HOẠCH TIẾN HÀNH HỢP NHẤT CÁC TỔ CHỨC ẤY

Ở Nam-kỳ lúc này, ngoài ba tổ chức cộng sản mà chúng tôi đã biết rõ từ trước như Đông-dương, An-nam và Hoa kiều ra, còn có thêm nhóm «Đông-dương Cộng sản Liên đoàn».

Nhóm Đông-dương phần đông là do các đồng chí ở Bắc phái vào thành lập, mới chỉ gây được cơ sở chủ yếu trong một số xí nghiệp ở Sài-gòn như Nhà máy đèn Chợ quán, hãng đóng tàu Faci v.v..., chưa lan rộng ra được ở các tỉnh trừ vùng Mỹ-tho — Bến-tre có tổ chức được một số đồng chí.

— Nhóm An-nam là do Kỳ bộ Thanh niên Nam-kỳ cải tổ nên cơ sở chẳng những ở Sài-gòn mà hầu hết đều có ở các tỉnh. Một số đồng chí ở Trung Bắc khi Thanh niên tan rã thì chạy vào Nam tham gia với tổ chức An-nam. Và lại, sau Đại hội Thanh niên tháng 5-1929, chủ trương «vô sản hóa» đã được thực hiện rất là tích cực, các đồng chí ai nấy đều lấy việc vào nhà máy làm thợ hoặc đi làm cu-li để vận động và tổ chức thợ thuyền là một nhiệm vụ trước tiên của người cộng sản thời bấy giờ. «Vô sản hóa» lúc này là thước đo lòng trung thành của con người tiểu tư sản trí thức đối với chủ nghĩa cộng sản. Vì vậy mà các nhóm cộng sản cũng lấy việc này làm điểm ganh đua với nhau. Nhóm An-nam vì được tổ chức sau nhóm Đông-dương nên lại càng lấy việc «vô sản hóa» làm tiêu chuẩn duy nhất để ganh đua tổ lòng trung thành với chủ nghĩa cộng sản. Tiêu chuẩn «vô sản hóa» của nhóm An-nam lại lấy việc đi làm nghề kéo xe kéo làm mức độ cao nhất rồi kế đó mới đi làm cu-li hoặc làm thợ xí nghiệp v.v...

Nhóm An-nam đã thành lập được các chi bộ xí nghiệp Ba-son, Đê-bô (Dépôt) xe lửa Đê-an, liăng đầu Nhà Bè, các chi bộ thủ công nghiệp như chi bộ xe kéo, chi bộ thợ may, chi bộ công nhân các hãng buôn Sác-ne, Bô-rôt-xa-nô-ban v.v.... Đặc biệt là đã thành lập được Tổng công hội Nam-kỳ bao gồm nhiều công hội xí nghiệp và công hội thủ công nghiệp. Còn ở các tỉnh đã thành lập được nhiều nông hội xã.

Nhóm Hoa kiều tập trung ở Chợ-lớn, phần đông gốc ở tỉnh Quảng-dông, sau ngày Quốc dân đảng phản động thanh đảng và Quảng-châu công xã tháng 12-1927 thất bại bị khủng bố dữ dội nên phải lánh ra nước ngoài. Các đồng chí này sang Việt-nam ít lâu rồi mới tìm gặp nhau và tổ chức nhau lại. Nhóm Hoa kiều là nhóm có số đảng viên đông nhất so với các nhóm Việt-nam. Nhóm này đã thành lập nhiều tiểu tổ ở Chợ-lớn và hiện còn đang tìm mọi cách để liên hệ với các đồng chí Hoa kiều khác còn ẩn náu rải rác khắp các tỉnh Nam-kỳ và ngay cả đến tận Nam-yang (Cao-miên) nữa. Nhóm này tuy đảng viên đông nhưng ảnh hưởng trong tổ chức quần chúng Hoa kiều còn kém cõi.

Nhóm Đông-dương Cộng sản Liên đoàn thì do đảng Tân Việt cải tổ thành.

***

Về kế hoạch tiến hành hợp nhất, chúng tôi đồng ý với nhau trên nguyên tắc như sau: trước tiên phải thành lập ngay ban Lâm thời Chấp ủy của Đảng cộng sản Việt-nam ở

Nam-kỳ (1) gồm đại biểu của các nhóm công sản để chuyên lo công việc hợp nhất ở các tỉnh cho đến tận chi bộ cơ sở và các hội quần chúng, giải tán các ban chỉ đạo cũ của các nhóm. Riêng đối với nhóm công sản Hoa kiều sẽ chuyển thành ban cán sự của ban Lâm thời chấp ủy.

— Các chi bộ cơ sở của các nhóm công sản đều tiến hành giới thiệu thành phần lại cho ban Lâm thời chấp ủy trực tiếp chỉ đạo, và nếu ở cùng một cơ sở có nhiều chi bộ của các nhóm thì sáp nhập lại thành một chi bộ thống nhất, đối với các đồng chí Hoa kiều ở Chợ-lớn vì điều kiện ngôn ngữ bất đồng có thể giữ những tiểu tổ biệt lập như cũ và trực thuộc ban cán sự Hoa kiều.

— Các hội quần chúng cũng sẽ được giới thiệu rồi thống nhất tổ chức và lãnh đạo theo điều lệ mới.

— Phương châm và phương pháp tiến hành hợp nhất là phải thận trọng và làm dần từng bước từ trên xuống: cụ thể là có báo cáo đã thông tư tưởng, có thăm dò ý kiến từng đảng viên. Các đồng chí ta đã nhận rõ sự cần thiết sinh tử của vấn đề hợp nhất chưa? Có ai còn thắc mắc, hoặc còn hiểu lệch lạc vấn đề gì không? Những người lãnh đạo có trách nhiệm giải thích đến nơi đến chốn. Tư tưởng thông rồi mới tiến hành hợp nhất về tổ chức.

Sau khi trao đổi với các nhóm để chấp thuận về những thể thức đã đề ra như trên và thành lập xong ban Lâm thời chấp ủy, chúng tôi

giao cho ban ấy trực tiếp tiến hành công việc hợp nhất, còn chúng tôi chỉ giữ vai trò « trọng tài ». Nếu có sự bất đồng ý kiến trong ban Lâm thời chấp ủy hoặc xảy ra những sự tranh chấp hay khiếu nại gì ở nơi này nơi khác thì chúng tôi mới góp ý kiến để giải quyết. Chúng tôi nghĩ rằng mặc dầu hội nghị hợp nhất ở Hương-cảng đã giao cho chúng tôi có trọn quyền hành động ở Nam-kỳ cho đến khi Trung ương lâm thời bắt đầu họp; nhưng chúng tôi không muốn sử dụng cái quyền ấy mà trao quyền ấy lại cho ban Lâm thời chấp ủy ở Nam-kỳ, đó là hoàn toàn do sáng kiến của chúng tôi mà cũng hoàn toàn phù hợp với tình hình thực tế lúc bấy giờ. Vì rằng dầu sao trên thực tế, Việt và tôi cũng chỉ là đại biểu cho một nhóm công sản mà thôi. Như vậy trong khi giải quyết công việc e rằng có sự thiên lệch. Và lại công cuộc hợp nhất những nhóm công sản có nhiều điều khó khăn. Gần một năm nay luôn luôn có sự xung đột mâu thuẫn bài xích lẫn nhau rõ ràng là một cuộc đấu tranh gay go và phức tạp về tư tưởng cũng như về tổ chức cho nên rất cần có những người đứng ngoài hoặc đứng trên cuộc đấu tranh ấy mà nhìn thì mới thấy được rõ ràng chính xác hơn. Hơn nữa, chúng tôi lại còn nhiều việc gấp rút phải làm như việc lựa chọn người giới thiệu vào ban Trung ương lâm thời, và cho in lời kêu gọi nhân dịp thành lập Đảng Cộng sản Việt-nam và chuẩn bị đợi đến khi Trung ương lâm thời họp, có quyết định thì sẽ phát.

CÔNG VIỆC LỰA CHỌN NGƯỜI ĐỀ ĐỀ CỬ VÀO BAN TRUNG ƯƠNG LÂM THỜI

Trong khi các đồng chí Lâm thời chấp ủy ở Nam-kỳ tiến hành việc hợp nhất xuống tận cơ sở thì chúng tôi lo việc lựa chọn người giới thiệu vào ban Trung ương lâm thời. Như hội nghị hợp nhất đã quy định Nam-kỳ phải chọn 4 đại biểu để giới thiệu vào Trung ương Lâm thời; điều kiện trước hết của đại biểu là phải thuộc thành phần công nông, đang hoạt động ở xí nghiệp hoặc ở sát cơ sở; và phân bố cho nhóm Hoa kiều-2 người, An-nam một người và Đông-dương một người.

Việc lựa chọn này chúng tôi cũng lại phải trao đổi với đại biểu các nhóm, vì thực tế chúng tôi chỉ là những người có hiểu biết phần nào về nhóm An-nam mà thôi.

Nhóm Hoa kiều suốt mấy ngày đêm tìm kiếm, cân nhắc, chọn lọc, nhưng rốt cuộc các đồng chí đó trả lời là không chọn được người nào. Lúc này hoàn cảnh của các đồng chí Hoa kiều rất là bấp bênh, toàn là những đồng chí lãnh nạn, nay đây mai đó chưa có cơ sở gì, giấy tờ không có hoặc không hợp

pháp nên đi ra một bước là lo bị xét hỏi, sợ bị bắt... Chúng tôi cũng tìm đủ cách thuyết phục để các đồng chí cử người vào Trung ương lâm thời; chúng tôi hứa đảm bảo sẽ tìm đủ mọi phương tiện để giấu diếm đưa các đồng chí ra Bắc họp, và họp xong lưu lại ở Bắc luôn cũng được; nhưng các đồng chí Hoa kiều một mực từ chối, viện cớ rằng không phải ngại đi họp xa hay ngại ở nơi này nơi

(1) Ban Lâm thời chấp ủy được tổ chức ngay vào khoảng trung tuần tháng 2 năm 1930. Đầu tiên có 3 đồng chí: Bách tức Ngô-gia-Tự đại biểu nhóm Đông-dương Cộng sản đảng; Huân tức Ung-vấn-Khiêm đại biểu nhóm An-nam Cộng sản; A Duên (không rõ tên thật là gì) đại biểu nhóm Hoa kiều. Vào khoảng cuối tháng 2-1930, Đông-dương Cộng sản Liên đoàn ở Nam-kỳ xin gia nhập được cử một đại biểu thêm vào ban Lâm thời chấp ủy là Nam tức Lê-trọng-Mân; Bách được cử làm bí thư của ban Lâm thời chấp ủy.

khác, dù họp ở ngay Sài-gòn và ở luôn Sài-gòn các đồng chí cũng không muốn tham dự vào ban Trung ương lâm thời; với lý do là những người mới đến xứ này lần đầu tiên và chưa được bao lâu, chưa nắm vững tình hình và công việc, nhất là về vấn đề ngôn ngữ không thông, cần phải có một thời gian lâu dài học hỏi và hoạt động mới làm quen được với công tác ở đây. Nếu tham gia vào ban Trung ương lâm thời chẳng những không lợi mà còn thêm phức tạp. Các đồng chí chỉ xin tham dự vào ban Lâm thời chấp ủy ở Nam-kỳ mà thôi, vì trên thực tế tổ chức của các đồng chí cũng chỉ có ở Nam-kỳ, chứ Trung Bắc chưa có gì...

Chúng tôi nhận thấy các đồng chí cộng sản Hoa kiều cũng xuất phát từ lòng chân thành mà từ chối nên cũng không cố nài ép; nhưng chúng tôi cũng nghĩ rằng dầu sao, các đồng chí ấy cũng đã chiến đấu lâu ngày ở Trung-quốc và như thế tất nhiên sẽ có thể góp được nhiều kinh nghiệm quý báu cho ban Trung ương lâm thời của ta trong việc chỉ đạo cách mạng Việt-nam nên chúng tôi kiên quyết yêu cầu các đồng chí phải cố gắng tiếp tục tìm kiếm cho có người để về sau bổ sung vào ban Trung ương lâm thời cho đủ số như đã quy định, còn ngay trước mắt thì cũng tạm bằng lòng để cho các đồng chí đó chỉ cử một đại biểu tham gia ban Lâm thời chấp ủy ở Nam-kỳ.

Nhóm Đồng-dương ở Nam-kỳ đề cử và giới thiệu vào ban Trung ương lâm thời đồng chí Sáu là đồng chí quê ở Bắc mới vào Sài-gòn làm công nhân.

Về đại biểu của nhóm An-nam vào ban Trung ương lâm thời thì chúng tôi đã trao đổi với đồng chí Huân để tìm kiếm và lựa chọn. Chúng tôi đặt hai tiêu chuẩn:

- 1) Phải là một đồng chí xuất thân từ thành phần công nhân mà ra hoặc tối thiểu cũng phải là một đồng chí đương làm công nhân.
- 2) Phải là một đồng chí nắm sát và am hiểu tình hình trong Nam cho nên cũng cần chọn một đồng chí quê ở Nam-kỳ. Nếu không thì cũng phải là đồng chí đã làm việc lâu năm ở trong Nam.

Chúng tôi điem qua tất cả những đồng chí ở Sài-gòn — Chợ-lớn thì chỉ thấy toàn là những đồng chí tiểu tư sản tri thức mới vô sản hóa; không có một ai đủ những tiêu chuẩn đã đề ra ở trên; chúng tôi phải lựa chọn các đồng chí ở các tỉnh và rất cuộc chúng tôi đồng ý với nhau chọn đồng chí Lô, là một đồng chí xuất thân từ nông dân vào hạng trung, quê ở Hòa-an (Cao-lãnh) đã từng làm nhiều nghề thủ công như thợ sơn, thợ

may, thợ cắt tóc v.v...; đồng chí này tuy về mặt kinh nghiệm lãnh đạo chưa có gì, nhưng về mặt tư cách và nhiệt tình cách mạng thì thật là hiếm có.

Chúng tôi rất vui mừng là đã chọn được hai đồng chí đúng tiêu chuẩn đã quy định là thành phần công nông. Tuy vậy đến đây chưa phải là đã hết nhiệm vụ, chúng tôi còn phải làm sao cho các đồng chí ấy có đủ những hiểu biết để xứng đáng là một đồng chí ủy viên Trung ương; mặc dầu là một Trung ương lâm thời của một Đảng vừa mới thành lập. Chúng tôi bàn với các đồng chí trong ban Lâm thời chấp ủy là phải lập tức thu thập mọi tình hình trong xứ rồi báo cáo gấp cho hai đồng chí ấy nắm vững. Còn riêng về phần Việt và tôi, cũng hết sức cố gắng nếu hiểu biết những gì thì cũng gấp trao đổi ngay để hai đồng chí đó được hiểu biết thêm, để khi ngoài Bắc có giấy triệu tập thì có thể đi ngay được.

Chúng tôi mời hai đồng chí Sáu và Lô đến ở cùng hai chúng tôi trong căn nhà lá nhỏ hẹp ở xóm thợ thuyền bên Khánh-hội, nơi mà chúng tôi vừa mới tiếp Bách cách mấy hôm trước đây. Tại đây, trong vòng 10 ngày hay nửa tháng, chúng tôi đã cùng nhau nghiên cứu một số vấn đề then chốt về lý luận cũng như về công tác cách mạng. Việt thì lo truyền đạt và giải thích tất cả những nghị quyết và những văn kiện của hội nghị hợp nhất, còn tôi thì chuyên lo đi sâu về các tư liệu của Đại hội lần thứ VI của Quốc tế cộng sản xuất bản bằng tiếng Pháp.

Sở dĩ phải đi sâu nghiên cứu đến tư liệu của Quốc tế cộng sản tại Đại hội lần thứ VI là vì, như trước đây đã thuật rõ, Hội nghị hợp nhất ở Hương-cảng đã căn cứ vào những tư liệu của Quốc tế cộng sản (mà chủ yếu là căn cứ vào phần luận cương nói về phong trào cách mạng ở các nước thuộc địa và nửa thuộc địa), để đề ra đường lối chủ trương của Đảng Cộng sản Việt-nam. Lúc ấy tôi vừa dịch ra tiếng Việt, đồng thời cũng vừa tóm tắt lại những ý chính để báo cáo lại với các đồng chí đó rồi đặt ra vấn đề để các đồng chí thảo luận. Đại khái cũng đi qua các phần chính về đời sống kinh tế ở các thuộc địa và chính sách thực dân của bọn đế quốc; so sánh tình hình nước ta với các thuộc địa và bán thuộc địa như Trung-hoa, Ấn-độ, Triều-tiên v.v... Đặc biệt chúng tôi đi sâu vào đoạn nói về sự khác nhau của cuộc cách mạng tư sản dân quyền ở các thuộc địa với các xứ độc lập là cuộc cách mạng tư sản dân quyền ở thuộc địa phải gắn liền với cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc, do đó mà nhấn mạnh đến nhiệm vụ của Đảng Cộng sản về các vấn đề cách mạng ruộng đất, vấn đề

liên minh phân để, vấn đề bá quyền của giai cấp vô sản v.v...

Về vấn đề thành phần tổ chức của Đảng, chúng tôi nhận thấy : ở nước ta cũng như một số nước thuộc địa hoặc bán thuộc địa, giai cấp công nhân còn non trẻ; ít ỏi, do đó lúc đầu thành phần công nông trong tổ chức Đảng có thể còn ít hơn so với thành phần tiểu tư sản trí thức...

Trong bước đầu ấy, phần nhiều chúng ta đi theo Đảng mới chỉ có được tinh thần yêu nước, chống đế quốc, chưa thấy được việc quan trọng phải có thành phần cơ bản làm nòng cốt lãnh đạo trong Đảng... Một nước thuộc địa muốn giải phóng dân tộc thì cần phải dựa vào lực lượng hùng hậu của quần chúng mà đại bộ phận là công nhân và nông dân lao động. Thành phần cơ bản này là những người nghèo khổ nhất, bị bóc lột nhiều nhất thì mới có tinh thần đấu tranh quyết liệt để giải phóng cho dân tộc, cho giai cấp. Đây là quan điểm đã được nêu rõ trong nghị quyết của Đại hội thứ VI của Quốc tế cộng sản mà tại hội nghị hợp nhất ở Hương-cảng, chúng tôi cũng đã thống nhất ý kiến, coi đó là chỉ thị của Quốc tế cộng sản mà chúng ta phải nghiêm túc thi hành.

Vì vậy mà chúng tôi đã nhất trí là ban Trung ương lâm thời sẽ chọn cho được tối đa

đa số là thành phần công nông, như thành phần hai đồng chí đây (Sáu và Lộ) mà chúng tôi đã chọn được. Chúng tôi rất tin tưởng ở hai đồng chí sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ của toàn Đảng giao cho, xứng đáng là những đại biểu của Nam-kỳ trong Trung ương lâm thời.

Như vậy, nhiệm vụ mà hội nghị hợp nhất giao cho chúng tôi thì chúng tôi đã hoàn thành tốt. Vào khoảng tháng 3-1930, chúng tôi trao đổi với đồng chí Bách (bí thư của Ban Lâm thời chấp ủy) và đưa ra nguyện vọng là muốn vào nhà máy làm thợ để thực hiện khẩu hiệu « vô sản hóa » của Đảng. Bách không đồng ý để chúng tôi làm việc đó. Bách nói : « Việc trước mắt là các đồng chí (Việt và Nghĩa) về các tỉnh, các địa phương để tiếp tục tiến hành việc hợp nhất ở dưới cơ sở. Làm sao cho các cơ sở Đảng thật mạnh thì toàn Đảng ta mới trở thành một khối vững chắc, có như vậy mới lãnh đạo được quần chúng đi đấu tranh, chống đế quốc chủ nghĩa, giải phóng dân tộc »...

Sau đó đồng chí Bách phân công Việt đi Gia-dịnh, Chợ-lớn. Tôi thì đi Mỹ-tho, Bến-tre. Cả hai chúng tôi đều thấy ý kiến của đồng chí Bách là đúng và rất vui vẻ nhận nhiệm vụ của Đảng giao phó để lên đường về công tác ở các tỉnh.

TÌNH HÌNH CÁC TỔ CHỨC CÔNG SẢN Ở TRUNG BẮC VÀ CÔNG CUỘC HỢP NHẤT Ở ĐÂY

Trong hội nghị hợp nhất ở Hương-cảng, chúng tôi cũng đã nhắc đến đảng Tân Việt, một đảng đã yêu cầu hợp nhất với Thanh niên suốt mấy năm không thành và phần đông đảng viên, nhất là đảng viên ở cơ sở, cũng có xu hướng cộng sản không khác gì Thanh niên. Các đồng chí đại biểu Đông-dương Cộng sản đảng có cho biết là đảng Tân Việt ở Nghệ Tĩnh có giao thiệp với đồng chí Thịnh (tức Nguyễn-phong-Sắc) phụ trách Đông-dương Cộng sản đảng ở Trung-kỳ và tha thiết yêu cầu được hợp nhất với Đông-dương Cộng sản đảng. Các đồng chí Đông-dương Cộng sản đảng không chấp thuận vì cho rằng hợp nhất như thế thì tổ chức Đảng sẽ quá phức tạp, nên có đề nghị là Tân Việt phải giải tán đi để rồi lựa chọn từng cá nhân đủ tiêu chuẩn mà kết nạp vào Đông-dương Cộng sản đảng. Trong khi đang trao đổi ý kiến chưa ngã ngũ ra sao thì đột nhiên các đồng chí được giấy triệu tập đi ra Hương-cảng họp; không rõ bấy giờ ở nhà công việc đã bàn bạc đến mức nào và giải quyết ra sao. Theo như các đồng chí nhận định thì Tân Việt cũng đã bị bắt và bị tan rã ở nhiều nơi, chỉ riêng ở Nghệ Tĩnh là hãy còn cơ sở mà

thời. Như bài trước tôi đã thuật rõ là Hội nghị hợp nhất đã có quyết định đối với đảng Tân Việt nếu họ tha thiết yêu cầu thì có thể kết nạp họ vào Đảng Cộng sản Việt-nam và trong việc chọn 2 đồng chí ở Trung-kỳ vào ban Trung ương lâm thời có thể lấy một đồng chí là đại biểu nhóm Tân Việt ở Nghệ Tĩnh.

Khi hai đại biểu Đông-dương là Chi và Trọng về đến Hà-nội, trong lúc ở đây tình hình Pháp khủng bố hết sức nghiêm trọng, thì đồng chí Phiếm Chu, tức Đỗ-ngọc-Dụ, người phụ trách công việc chung báo cáo lại rằng đảng Tân Việt đã cải tổ thành Đông-dương Cộng sản Liên đoàn để yêu cầu hợp nhất với Đông-dương Cộng sản đảng, công việc hợp nhất đã được chấp thuận và đương tiến hành giới thiệu để thống nhất về tổ chức. Đông-dương Cộng sản Liên đoàn đã tổ chức được công nhân trong các nhà máy ở Vinh như nhà máy Diêm Bến-thủy, nhà máy xe lửa Trường-thị v.v... và nhiều nông dân ở khắp thôn quê hai tỉnh Nghệ-an và Hà-tĩnh. Ở Bắc, Đông-dương Cộng sản Liên đoàn cũng có tổ chức được chút ít tại Hà-nội trong đám sinh viên Cao đẳng, đã

có giới thiệu địa chỉ nhưng chưa có hoàn cảnh để bắt mối liên hệ. Như vậy thì vấn đề họp nhất các tổ chức Cộng sản ở Trung Bắc không còn là việc phải bàn nữa, mà chỉ là công việc đường xúc tiến để hoàn thành.

Trong tình hình này, Chi và Trọng chỉ cần triệu tập Thịnh ở Vinh ra Hà-nội cùng với Phiếm-Chu ở Bắc, 4 người họp nhau tại một căn nhà ở phố Hàng thiếc để báo cáo lại những công việc của Hội nghị họp nhất ở Hương-cảng và nhiệm vụ của Chi và Trọng phải tiến hành. Việc chính trong cuộc họp này là phải chọn người để giới thiệu vào ban Trung ương Lâm thời theo như đã quy định là Bắc chọn 3 đồng chí và Trung chọn 2 đồng chí. Sau một hồi bàn bạc và điếm qua danh sách các chi bộ ở Hà-nội cũng như ở các tỉnh thì đã thống nhất ý kiến chọn được các đồng chí như sau:

Đại biểu cho Bắc vào Trung ương lâm thời là các đồng chí:

Giáp — Công nhân ở nhà máy dệt Nam-dịnh.

Điện-Hải — con cháu một nhà văn thân chống Pháp có tiếng ở làng Đông-trung phủ Kiến-xương tỉnh Thái-bình.

Chi — Một trong hai đại biểu của Đông-dương Cộng sản đảng đã đi dự hội nghị họp nhất ở Hương-cảng (mặc dầu Chi cố từ chối với lý do mình không phải thành phần công nông, nhưng anh em không chấp thuận vì thấy cần phải có một đồng chí đã từng dự hội nghị họp nhất nắm vững tình hình mọi mặt được vào ban Trung ương lâm thời, và lại Hội nghị họp nhất đã giao cho Chi trách nhiệm đứng ra triệu tập ban Trung ương lâm thời họp lần đầu tiên ở Bắc thì như thế là Hội nghị đã có hướng muốn giới thiệu Chi vào ban Trung ương lâm thời).

Đại biểu cho Trung-kỳ vào Trung ương lâm thời về phía Đông-dương Cộng sản Đảng thì không còn ai hơn Thịnh, một đồng chí nắm vững tình hình mọi mặt ở Trung; còn về phía Đông-dương Cộng sản Liên đoàn thì phải do các đồng chí bên nhóm ấy đề cử (Cát, công nhân nhà máy diêm Bến-thủy quê ở xã Yên-dũng (Vinh) được chọn).

Vì rằng Trung ương lâm thời phải đóng ở Bắc nên 3 đồng chí Chi, Điện-Hải và Giáp cũng tạm được coi như thường vụ của Trung ương lâm thời, mà công việc thực tế trước mắt thì chỉ lãnh đạo riêng công tác ở Bắc và lo chuẩn bị cho công việc triệu tập Hội nghị đầu tiên của Ban Trung ương lâm thời mà thôi. Ba đồng chí đó đã phân công nhau như sau:

Chi, bí thư, phụ trách chung và lo triệu tập hội nghị đầu tiên của ban Trung ương lâm thời.

Giáp, ủy viên, phụ trách giao thông và tài chính, đồng thời kiêm phụ trách Hà-nội vì ở đây có nhiều xí nghiệp và nhiều tổ chức công nhân.

Điện-Hải, ủy viên, phụ trách các tỉnh Nam-dịnh, Thái-bình và các vùng nông thôn.

Vào khoảng tháng 4-1930, các đồng chí ở Trung và Nam đã được triệu tập về Hà-nội để họp ban Trung ương lâm thời; nhưng về đây ở hàng tháng mà không họp được vì Pháp khủng bố và kiểm soát gắt quá không thể tìm được chỗ nào an toàn để họp. Rốt cuộc lại phải quyết định kéo nhau ra họp ở Hương-cảng.

Hẹn nhau là đầu tháng 7, mọi người đều phải có mặt ở Hương-cảng để họp, nhưng khi đi thì phải chia nhau ra đi thành hai lớp để đề phòng có sự bất trắc là bị tóm cả xâu. Toàn thể nhất có 4 đồng chí là Chi, Thịnh, Sáu và Lộ, (2 Nam, 1 Trung, 1 Bắc). Lúc xuống đến Cảng Hải-phòng thì lại chia thành 2 lớp để xuống tàu, lớp xuống trước là Sáu và Lộ bị mật thám hỏi giấy và bị bắt ngay làm cho toàn đi kế đó là Chi và Thịnh trông thấy lập tức rút lui và thoát được.

Như thế là Ban Trung ương lâm thời đầu tiên không họp được mà hai đồng chí đã bị bắt. Về sau còn có những đồng chí khác cũng bị bắt hoặc bị truy nã gắt quá đến nỗi không thể ló ra khỏi cửa mà đi đâu hay hoạt động gì được. Vì vậy mà phải bỏ sung và thay thế nhiều đồng chí khác vào ban Trung ương lâm thời, mãi cuối năm 1930 mới họp được lần đầu tiên ở Hương-cảng. Lúc ấy công cuộc họp nhất mới được xem như đã hoàn thành.

* * *

Bài viết này cũng như bài viết trước gồm có những đoạn là tài liệu lịch sử xen lẫn những đoạn là hồi ký cá nhân của chính bản thân tôi cũng như của một vài đồng chí khác cùng hoạt động với tôi trong thời kỳ ấy.

Cho nên bài viết này cũng như bài viết trước chỉ nhằm mục đích là góp thêm một ít tài liệu về công cuộc họp nhất các tổ chức cộng sản đầu tiên ở Việt-nam để các độc giả tham khảo.

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

GIẤY CHỨNG NHẬN

Tôi là Trường-Chinh, Ủy viên Bộ chính trị, Chủ tịch Ủy ban thường vụ Quốc hội, xin chứng nhận việc sau đây :

Tháng 4 năm 1930, đồng chí Trần Phú về nước làm Tổng bí thư của Đảng. Ban chấp hành trung ương giao cho tôi nhiệm vụ tìm một đồng chí về trước đồng chí Trần Phú, tên là Nguyễn-Thế-Dục - một cán bộ cộng sản Việt-nam tốt nghiệp trường Đông phương ở Liên-xô và đã học thêm ở trường đào tạo "giáo sư đỏ" - và để trí dựa điểm cho đồng chí Trần Phú gặp đồng chí Nguyễn-Thế-Dục.

Tôi đã trao đổi ý kiến với đồng chí Nguyễn-Thế-Dục và cuối cùng chúng tôi đã nhất trí lấy nhà người anh con ông bác (anh ruột mẹ tôi) tên là Nguyễn-Tư-Tê làm nơi gặp gỡ hàng tuần giữa 2 đồng chí Phú và Dục. Nhà này ở số 16 phố Cầu Gỗ Hà-nội, tức hiệu thuốc lão Đào-ký.

Thoạt tiên, các đồng chí Phú và Dục gặp nhau mỗi tuần một lần. Sau các đồng chí gặp nhau mỗi tuần hai, ba lần. Vì lúc đó các đồng chí đang trao đổi ý kiến về nội dung bản Luận cương chính trị, tức là về cương lĩnh cách mạng Việt-nam.

Trong thời gian này, bác Nguyễn-Tư-Tê và gia đình bác bố trí căn gác nhỏ ở số nhà 16 phố Cầu Gỗ cho đồng chí Trần Phú và đồng chí Nguyễn-Thế-Dục làm việc.

Nhà này cũng là nơi đồng chí Trần Phú thông báo cho tôi biết : tôi được Ban chấp hành trung ương chỉ định vào Ban tuyên truyền cổ động trung ương.

Địa điểm I6 phố Cầu Gỗ trước sau vẫn giữ được bí mật hoàn toàn.

Tôi rất vui mừng được biết sau này vào Nha-Trang mở hiệu thuốc bác, bác Nguyễn-Tu-Tê và gia đình lại tham gia ủng hộ cách mạng và trong kháng chiến chống Pháp, đã tích cực tham gia công tác kháng chiến.

Nay bác Nguyễn-Tu-Tê đã chết, chỉ còn bác gái là bà Nguyễn-thị-Ngoạn ở số nhà 57 phố Hàng Ngang Hà-nội.

Viết giấy chứng nhận này, tôi mong rằng Nhà nước chiếu theo chính sách hiện hành, truy tặng hoặc truy khen bác Nguyễn-Tu-Tê cùng với công lao, thành tích của bác ấy.

Hà-nội, ngày 11 tháng 4 năm 1978

Nay chứng nhận

Ký tên TRƯƠNG CHINH

Chứng nhận chữ ký của đồng chí
Trương-Chinh, Ủy viên Bộ Chính
trị, Ban Chấp hành Trung ương
Đảng Cộng sản Việt-nam

Trương-Chinh

Hà-nội, ngày 12-4-1978

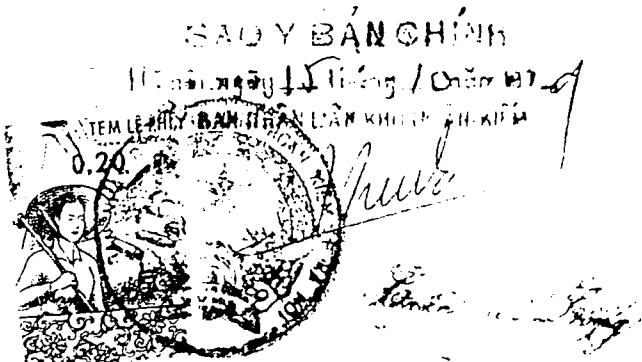
Chánh Văn phòng

Ký tên : TRAN XUAN BACH

Dấu : Đảng Cộng sản Việt-nam
Ban Chấp hành
Trung ương

VAN PHONG

Trần-xuân-Bách

Danh sách những người An nam xúi giục rõ ràng
quê Bắc Trung Kỳ, hiện đã xuất đường

Tên

Quê quán

Nơi ở hiện nay

Bi chú

Chu Bội Bình, tức Hồng Sơn, tức Chu Hồng Anh, tức Lê Chiêu Bô, tức Chu Nguyễn Bình

Làng Xuân Hồ, tổng Xuân Liêu, huyện Nam Đàn, tỉnh Nghệ An

Outcheou
(Quảng Tây)

Ủy viên chính thức Ban chấp hành T.W Hội VNCOMTN

Hồ Bằng Mậu tức Hồ Văn Cử, tức Hồ Bằng Côn

(đang ở quê)

Outcheou

Ủy viên chính thức BCH Trung Ương

tức Hồ Đức Đông, tức Ninh Bô, tức Hà Lưu

Làng Luỹnh Đồi, tổng Phú Hậu, huyện Luỹnh Lưu, tỉnh Nghệ An. Chạy căn cước số AG7161 cấp tại Vinh ngày 7/1/48 thì tên thật của Hồ Bằng Mậu là Phan Bài, quê Hữu Biệt, Nghệ An

Lê Quang Đạt

Nghệ An hoặc Hà Bình

Outcheou

Ủy viên dự khuyết BCH TW.

Lê Duy Diễm hay Lê Huy Diễm, tức Nguyễn Văn Diễm, tức Lê Lợi

Làng Xuân Viên, huyện Nghi Xuân, tỉnh Hà Bình

Thượng Hải. Lên đường sang Nga từ 2/3/29

Ủy viên chính thức BCH TW

Lý Trí Chông

Nghệ An

Quảng Châu

Sinh viên tại Trung học Chung Sơn (Trung Sơn)

Lý Trí Bằng

Trung Kỳ

Quảng Châu

...nt...

Hồ Nhật Trí

Trung Kỳ

Quảng Châu

Sinh viên tại ...

Trương Văn Lĩnh

Trung Kỳ (anh em với người trước đó)

Vũng Nam Kinh

Tại ngũ trong quân đội Trung Hoa

Hồ Học Lâm tức Phạm Lâm, tức Hoàng Lợi Bản, tức Hồ Quý Lâm, tức Hồ Hình Sơn

(đang ở quê)
Làng Luỹnh Đồi, huyện Luỹnh Lưu, tỉnh Nghệ An

Vũng Nam Kinh

Tại ngũ trong quân đội Trung Hoa

Tên

Quê quán

Nơi hiện nay

Bỉ chú

Ngô Chính Lược, tức
Trần Tác Công, tức Trưng
Trần

Sinh tại Pichit (Xiêm)
con của Hà Huy Trăn,
tức Lý Trăn, quê Bình
Xã, huyện Hương Sơn
(Hà Tĩnh)

Xiêm

Biên Chính 30 tuổi

Thanh Hoá

Pichit (Xiêm)

Chủ bút báo Thần ái,
Đời Quang Châu cách đây
nhiều năm, cũng vào
Bình ng Saigon, Lan (Mỹ)
Ngô Khâm, Naphia và
những người khác nữa.
Hiện nay hay ở Xiêm.

Đặng Thúc Hứa, tức Bùi
Hứa, tức Bùi Ngộ

Làng Lương Đền, tổng
Bích Biều, huyện Thanh
Chương (Nghệ An)

Pichit (Xiêm)

Ngô Chính Học, con của
Ngô Lương (quá cố)

Chác quê làng Lan
đình, tổng An Xã, huyện
Giáo Lĩnh (Quảng Bình)

Phi Chit
(Xiêm)

Đặng Canh bản tức Canh
Cần, cháu của Đặng Bử
Kính

Làng Nại Con
huyện Nghi Lộc (Nghệ
An)

Thanh Hoá
(Xiêm)

Ủy viên dự hội nghị
BCH TW, Đại biểu Xiêm,
tại Đại hội tháng Năm,
1929.

Trần Phi tức Lê Quý
tức Lê Quý

Làng Bưng Anh, tổng
Việt Yên, phủ Đức
Khô (Hà Tĩnh)

Bác tử Khoa

Theo thông tin gần
đây thì sắp trở lại
Trung quốc.

Lê Hồng Phong, tức Lê
Huy Doãn, tức Lê Can
Doãn, tức Lê Hữu Doãn

Làng Đặng Khôn, tổng
Không Lãng, phủ Hưng
Nguyên, tỉnh Nghệ An

Bác tử Khoa

Bạn xuất dương,
với Phạm Hồng Thái

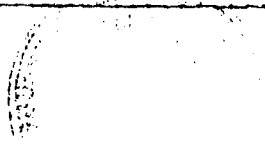
10

LISTE d'AGITATEURS ANNAMITES NOTOIRES,
ORIGINAIRES du NORD-ANNAM, ACTUELLEMENT EMIGRES
à l'ETRANGER

NOM	ORIGINE	RESIDENCE ACTUELLE	OBSERVATIONS
CHU BỘI TRINH, dit HỒNG SƠN, dit VŨ HỒNG ANH, dit LÊ THIỆU TỐ, dit VŨ NGUYỄN TRINH.	Village de Xuân Hồ, canton de Xuân Liêu, huyện de Nam Dân, province de Nghệ An.	Outchéou (Quang-Sai)	Membre titulaire Comité Central et cutif de l'Association V.N.C.M.T.N
HỒ TÙNG MẬU, dit HỒ VĂN CỤ, dit HỒ TÙNG TÔN, dit HỒ QUỐC ĐÔNG, dit YÊN CHÍNH, dit NINH VŨ, dit HÀ QUI.	(douteux) Village de Quỳnh Dôi, canton de Phú Hậu, huyện de Quỳnh Lưu, province de Nghệ-An. Suivant titre d'identité N° A-67161 délivré à Vinh le 7/5/24, le vrai nom de HỒ TÙNG MẬU serait PHAN TÀI, originaire de Hữu Biệt (Nam Đàn) - Nghệ An	Outchéou	Membre titulaire du C.C.E.
LÊ QUẢNG ĐẠT	Nghệ An ou Hà Tĩnh	Outchéou	Membre suppléant du C.C.E
LÊ DUY ĐIỂM ou LÊ HUY ĐIỂM dit NGUYỄN VĂN ĐIỂM, dit LÊ LỢI.	Village de Xuân Viên, huyện de Nghi Xuân, province de Hà Tĩnh.	Shanghai. En route pour la Russie depuis le 2/8/29.	Membre titulaire du C.C.E.
LY TRI THÔNG	Nghệ An	Canton	Etudiant à l'école secondaire de Tchung San
LY TƯ TRỌNG	Annam	Canton	-d°-
HỒ NHẬT TRI	Annam	Canton	Etudiant à
TRƯƠNG VĂN LỄNH	Annam (frère du précédent)	Région de Nankin	En service dans l'armée chinoise

NOM	ORIGINE	RESIDENCE ACTUELLE	OBSERVATION
HỒ HỌC LÂM dit PHỤNG LÂM, dit HOÀNG LỢI TÂN, dit HỒ QUÊ LÂM; dit HỒ HÌNH SAN	(douteux) Village de Quynh Dôi, huyện de Quynh Lưu, provin ce de Nghệ-An	Région de Nan- kin.	En service l'armée chin.
NGÔ CHÍNH QUỐC dit TSAN TÁC CÔNG, dit THẮNG TUÂN.	Né à Pichit (Siam) fils de HÀ HUY TUÂN dit LÝ TUÂN, originaire de Thịnh Xá, huyện de Hương Sơn (Hà Tĩnh)	Siam	~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
TU CHÍNH, 30 ans.	Thanh-Hóa	Pichit -Siam-	Rédacteur du "TH AI". Venu à Can- ton il y a plusie rs années avec Bình de Saigon, Lan (Mỹ), Ngô Th êm, Nghĩa et d'au tres. Mais résidé habituellement au Siam.
ĐẶNG THỤC HỮA, dit TỬ HỮA dit TỬ NGỌ.	Village de Lương Diên, canton de Bích Triều, huyện de Thanh Chương (Nghệ-An)	Pichit (Siam)	
NGÔ CHÍNH HỌC (fils de feu NGỌ QUANG)	Probablement ori- ginaire du villa- ge de Lan đình, canton de An Xá, huyện de Gio Linh (Quang-Tri)	Pichit (Siam)	
ĐẶNG CANH TÂN dit CANH TÂN (neveu de feu ĐẶNG TỬ KÍNH)	Village de Nại Tôn huyện de Nghi Loc (Nghệ-An)	Makheng (Siam)	Membre suppléant du C.C.E. Délégué du Siam au Congrès de Mai 1929.
TRẦN PHU dit LÝ QUÝ, dit GIÁC QUÝ	Village de Tùng- Anh, canton de Việt-Yên, phủ de Đức Thọ, (Hà Tĩnh)	Moscou	Serait, aux der- niers renseigne- ments, sur le point de revenir en Chine.
LÊ HỒNG PHONG dit LÊ HUY DOAN, dit LÊ CAN DOAN, dit LÊ HỮU DOAN.	Village de Đông Thôn, canton de Thông Lãng, phủ de Hưng Nguyên, provin- ce de Nghệ-An.	Moscou	<i>Campes de A'niapalor ti Chau Hong Khai</i>

Hà Sĩ Lê Hồng Sơn -

Khai thác tài nguyên pháp